

פז:

עין משפט
גר מצודה

צו א מיי פיר חלשות
 גיוריות הלכה ג פתח
 עשן ג שור שריע ארבע סי'
 קדש טעף ב'
 צדק ב ג מיי פיר שם הלכה
 א ב טח טח ג'
 צדק ד ה מיי שם פיר הלכה
 יא יב יב טח טח
 טושיע ארבע סי' קדש טעף
 ג וכו'
 ק ר ז מיי טעף מלך שבת
 הלכה טו טושיע ארבע סי'
 ט טעף ט'
 קא ח ה מיי פיר
 חלשות טושיע הלכה
 טו פתח עשן טו טושיע ארבע
 סי' תרלח טעף ח

תורה אור השלם

1. כי יקח איש אשה
ובעלה ויהיה אם לא תמצא
חן בעיניו כי מצא בה ערות
דבר וכתב לה ספר בריתת
ותן בידה ושלחה מביתה
דברים כד א

לעזי רש"י

אישפונד"ש. לבזבזים.
קרשים (שבשפת המיטה)
לאורך.

רבינו חננאל

א"ל רב רנא וילסון מר
אדקלא, א"ל רב ספכין
עליה אמרלו. ככלל דאלו
ספכין עליוה חיל רחל. ליא
אבי רנא בילא ספך עליה
אמאטול סלינ. דהניני לה
דהוה רנא חיליה. פרוש
בין כלו, פא, ומפורש
המסכר את בית, דהוה
דבי רב רנא על ש"י המבו
ורקלו בו אבי רנא כל
שונחם. כל שניש ליהם
מ"י. דבר שיש ה' מאיר אומר
כל דבי שיש רב ח"ם
אין עיניו אמרו לא דרפן
לסנה לאו לחי סמור ולא
ספן ביחארה מ"י. שמו"ר
ע"י תגילי אמר אין עין
כותבן עליו שניש.
דהניא ספן לא אל ספר
מניין לרבות כל דבר מ"י
ותכל לה כו. מנע"י, שירה
שחנתה כבעקה כו. יאמר
רב עמור רב ספא אבר
מורח רב אמריה רנא
למשה לא תפרין רובה. רב
אמר ביה רב רנא דהעט
אמר, הכי אמריה דרנא
למשה נורו רובה. דירקין
מרתני כמחור לא יתו
פרדוה ביהוה על הבינה.
לא קני לא יתו פרדוה
כבינין. ש"ם מ"י רנא
ש"ם כ"ב ספא. מ"ש הקריה
סוכה ספאדן לא בארסות
המיתא א"ש רוח כבינין
כמותן כשרה. ש"ם מ"י
כעמור ש"י. דרנא
כמותן כמל נכנס יוצא
שרה ו"ל כמסע.
אשע"ק? והא י אשע
לפצעו כלומר אשע
[ב] נכנס יוצא נשאת ונתן
הסל כבינה נשאת אתה
רבא. רנא. ושען כמנע"י
כו. א"ל יבואר ליד רנא.
רב שר יבואר ש"ם שיעור
נכנס יוצא מלמלאו ספן
גשם. א"ש ה"ו השפורין
נתנין לאורן כשיני רנא
השכר על גבן לרנא
הסוכה ש"י. שירה
שחנתה כבעקה ודקופיה
א"ש. באוכסין כו.

(א) דבר רצוי וזל יגדל
יתפרש ע"פ החזק כולן
כד"ה רש"י גרס ע"ש.

מבוי שהוא גבוה פרק ראשון עירובין

תלמוד אומר וכתב זה סבב מקום. וא"ת ואימא וכתב לה כלל ספר פרט אין בכלל אלא מה שפרט ספר אין מידי אחרתא לא ר"י ונמן בידה חזר וכלל אף על גב דלא מייתי בבביתא אלא כללא קמא אין לחוש דה"ג איכא בקדושין פ"ק (ד' סא:) דקמי

וְר' מַאִיר מִשְׁהַר יוֹסֵי הַגָּלִילי פּוֹסֵל: **גַּבְי** כָּל דִּבְרֵי שֵׁשׁ בּו רֹחַ לֹא דוֹפֵן לְסוּכָה וְלֹא לְבִירָאוֹת וְלֹא גִּלּוּל הַגָּלִילי אִמְרוּ אָף אֵין מֵאִי טַעְמָא דְרַבִּי יוֹסֵי אֵין לִי אֵלָא סֵפֶר מִנִּי יוֹכֵתֵי לֵה מִכָּל מְקוֹם לִיְיָ לֵה מִדֵּי חֶפֶץ הַכֹּל

ורבנן האי ורבנא דה מאי עבירי.
אמ"ג דלא תסטרין כלתמי
ויבנה לה ששמה תרי סבבא מה ממני
והא דדרשין בהמדרס (נשין ד' ספ.)
ויבנה לה ולא לה ולחזרתה הסס דרש
מהל דוכתב דהא:

בכתביה מתגורשת וְאָא בכספָּ.
 חָן דרשָה לֹא אִמְרָא
 אִלָּל לִרְחָא אִלָּנִי נִסְקָא לִיה
 בִּסְפָרָא קִמְרָא דְקִדּוּשִׁין (ד' ג') מִסְכְּרָא
 דִּלְדִין סְטִיגוֹר נַעֲשֶׂה קְטִיגוֹר וּמַחֵל
 מִקְמוֹס לִנְאִי וְנָא אִלְטֵרִיךְ וּמַחֵל
 מִנְצִינָא מַחְגַּרְשָׁא וְנָא חֲמֵלֵיא וְהָא
 דִּרְשֵׁיהּ לֵב בִּרְשָׁא קִדּוּשִׁין (ד' ג')
 דִּלְעִינָא יוֹלָא חֲמֵלֵיא מִסְפָּר כּוֹרֵחַ
 הִכָּא דִרְשָׁא כִּי יוֹסִי גִלְגִּילִי דִמְחַשְׁעָא
 וְהָא וּנְקָטָא לֵב מַשּׁוֹס דְּהוּאִא דִרְשָׁא
 שְׁפֹטוֹתָא עֵרָא וְכִן דִּרְשָׁא דִמְחַשְׁמֵן
 בִּסְבָּחֻוֹל (בִּיָּק ד' פ') דִּמִּינִי קִרְא
 דִּבְנִיגוֹרִיָּא בִּית אִנְיָא נִגְבִּי חֲמֵלֵיא
 וְיִנְרִשָׁא קִדּוּשִׁין (ד' ג') קִאֲמֵר דִּכְפֵּרֵתָא
 דִּנְרִשָׁא אֲדָר דִּמְכִּישָׁא וְיִנְרִשָׁא פִּרְקֵא אֲחֵד
 דִּינִי מַמּוֹנֹת (פִּסְהִדְרִין ד' לֵד) דִּרְשָׁא
 דִּלְחִיָּת נִגְשִׁישׁ בִּיּוֹס מִיּוֹבִיּוֹס הִקְלֹתָ
 בִּי דִּהִיּוֹנִי כִּכְאִי דִּפִּיָּק דִּמְדַּעַץ קִטָּן
 וְשִׁנְיִן דִּרְשָׁא דִרְחָא דִרְשֵׁיהּ
 דִּהֶסֶק מִדְּכִישָׁא וְיָא וְלֹא לִלְאִרִיָּא (ד' ג')
על מִנָּה שְׂאֵא הִלְבִּי אִבִּית אֲבִיד.
 חִימָא דִּהָא אִם מִן אִנְיָא אִלָּל
 מַחֲשִׁישׁ מִן בִּית אִמְרָא דִּמְחַשְׁמֵא בִּנְרִישׁ
 בִּסְבָּחֻוֹסִין (ד' מ') קוֹסֵס לִנְיִיךְ
 שְׂאֵלִי נִגְנֵס שְׂדָךְ שְׂאֵלִי לִקְחָא מִת אִו
 מִכְּרִי לִחֲרָא מִיד מַחֲרִי וְיָא דִּבִּית אִנְיָא
 בִּקְרִישִׁים כִּי יוֹלָא חֲמֵלֵיא דִּמְכִּישָׁא חֲמֵר
 (וּבִלְחִיָּת לֹא) שְׂבִי אִלְמֵנֵא בִּי אִכְרִי
 וְאִעֲ"ג דִּקְרָאִי מוֹכְשִׁי שְׂכֵרָא מִת סִסְיָא:
ורבי יוֹסִי הִגְלִילִי (ב) בִּכְרִית בִּרְיוֹת.
 קִשָּׁה דִּרְשֵׁיהּ רִנְיָא בִּנְעִיטִין בִּרְשָׁא
 הִמְנַרְשָׁא (ד' פִּס) קִאֲמֵר עַל בִּנְיָן
 דִּרְבִּי אֲלֵעֻזָּר בִּן עֻזְרִיָּא דִּכְרֵת כִּרְיֹת
 אִלָּל דִּרְשֵׁיהּ וְרַבִּי יוֹסִי גִלְגִּילִי הוּא כִּלְלָא
 הִנְהִיגוֹ בִּנְיָן וְיָא דִּהֶסֶק קִאֲמֵר דִּלָּא
 דִּרְשֵׁיהּ לִהִיָּא דִרְשָׁא וְלֹא צִנִּי לִמְיֹר
 דִּלָּא דִרְשֵׁיהּ לִיה כִּלָּל:

פרוץ כבוד. מכלל משמע
 דאפסר לנאמס כדירש' לעילס) ומפסר שני דחולין (ד' נח):
 דמוקי קרא דתחא אמו פטת ליתוס ו' פירש למתה וזה פירש לחיים
 וזאס אי אפשר לנאמס אלא איטערן למעוטי מספיקא הייתי אפשר
 דילתא מתה אמו והר' ילדו והוה ליה ינא דופן אין לעקד דשבקין
 לעקרא דחיק איטערן לשאס יבא אגו ויחמר ויש להניח רחא
 מפסק דהמה המקשה (וחולין ע"ג.) גרי צדו דהלכו צבאירס
 אחר ברומ דמוקי לה כגון שיאס חזיו צבא אבר וזאס אי אפשר

לית לן למימר כמותו דווקא קאמר אמר רבי אמי במעדיף

ורבי מאיר מטהר. וטעמא דרבי מאיר מפרש במסכת סוכה" כגולה
ממאסוס דקסבר כל מחילה העומדת ברוח חיים אינה מחילה: **גמ'** ולא
גולל לקבר. כלומר אם עשאו גולל אין סם גולל חל עליו לטמא. גולל
הוא יסיו שנותנין דף על המט: **ספר.** וכחז לה ספר כרימות. ספר

הספר בדיו והדבר קרי ליה מגילה
דכתבי (ויכח לו) אחרי שרף [המלך]
את המגילה: מניין לרבות כל דבר.
כתיבת הגט עליו: אל זה כתיב
וכתב לו כריתות כספר הוה משמע
מגילה אבל השתא דכתבי ספר האי
ספר כסירות דנדרים הוא והכי
משמע וכתב לה דברי כריתות אבל
לא קצת לו מקום לכותבו וממילא
משמע בכל מקום שילא יכתבו:
וכתב לה מאי דרשי ביה. כיון דספר

לאו קלף שמעמ ממילא דא לא קבע
 ליה קלף קובל ודבר שמעמ ולמה ליה
 למתכח ומכח לרבות כל דבר לכחיו
 ומתן לו ספר כריתות: ואינה מתגרשת
 בכסף. אם חתן כל בכסף והמתגרש
 בזכר: והיתה לאלף אחרים אינו קדושין:
 כדא.

מה היה בכסף. דגמרינן במסכת קידושין (דף ג.) קריאה קריאה מחדש עפרון: מספר כריתוס. מחדש כריתוס קמוץ לשפר: לרבר הכורס כינו לבינה. שלא יעיל חנני בגט שקשרם יחד אלף דברי הכלה יח: לעולם אין זה כריתוס. דלא כל ימייה קשרו בו זה מחמתוהו היא נמנעת מלשחות יין ותנאי זה תלי והולך לעולם ואין זה הכלה אבל מכלן ועד שלשים יום הרי זה כריתוס מיד שיהי דברי הכלה לן לשלם שים יום ומותרת מיד לאף אחר: **בתני** ולא יח פלוטו יסירות על הכנין. ואפילו יח פלעות קטנות פחותות מנעו: כל פרעה שהיא כעשר מוסרת מפני שהיא כפסה. וסיה צעודת רב עינין: יח מכלן אסורה. פרעה אחת אוסרת כל היקף אפילו כולו עומד כדמרש כנדיקא לקמן: **בב' פרוץ כעמוד**. כל היקף כולו עשו כן: **אגמריה רחמנא למשה**. כדלמך גרש פירקין (דף ז.) מחילות והלכותיה הלכה למשה מסיני: שפרין ואריות המטה פסולין לשכן בהן לפי שכלים הן ומקבלין טומאה ומקן (סנהד דף ז.) כל דבר המקבל טומאה אין מוסכין בו: **ארוכות**. אשפרו"ז: **אם יש ריוח צינין כמותן**. לשכן שם כספק כס. אכלא פרוץ טעומה מותר דלא נמי ה' לרב הוא: **כננס ויאל**. שיהא שפוד יכול ליכנס וליטא כריות שנימיס דהסאה היו ריוח טפי משיעור שפוד ואינו מלומס: **ופא אפטר ללמס**. דקד"ד דהוי דקא מתקן כננס ויאל הכי קמתקן דכל

לנאמס לכך פריך והא אפשר לנאמס וליחין שלא יאה לו ריות יותר ואק
במחור תק: **אמר ר' אמי**. ממתניין בלא מנאס אלא בעבדין ריות יותר
משיעור שפודין וכמותן דקתי כשיעור שפודין כנגסם ויאל: **אם הו**.
שפודין ומויין שמי גותן לסכך כשר ערב דלפילי לא העדיף הריחו איכא
סכך כשר טפין דריון דנאמס ערב אר אפשר לעמוד אלא אם כן ראשו
אחד מונח על השפוד מכאן וראשו אחד מונח על השפוד מכאן:
עביטין

לומר מחיתין בלא צמס וכמותו דקתני ביזא ונכנס ותימה
לדין

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) סוכה כג. (ב) סס בד גיטין.
 כח. (ג) קדושין ה. (ד) סוכה
 כד. יומא ג. גיטין כח. סג.
 (ה) לעיל י. סוכה טו. (ו) סוכה
 טו. (ז) דף כד. ט. (ח) ירמיה
 לו. (ט) דברים כד. י. (י) דף
 טו. (כ) ירמיה תוספתא שם
 דף קמח. ד"ה וכו'.
 (כא) יבמות א"ה אין א"ה כריתות
 כיון דבשעת גירושין אינו יודע
 שימות א"ה קודם [ת"י].
 (כב) [ע"י] ח"ס' סוכה כד. כד"ה
 על מנת. (כג) דף ה. ד"ה
 יוסקא.

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה יר' יוס' הגלילי נפקא ליה מכרת:

מוסף רש"י

[illegible]